

Η ιστορία του Πολυτεχνείου

17 Νοέμβρη 1973

Μαμανού Ελένη

7^ο Νηπιαγωγείο Τυρνάβου

Στην Ελλάδα μας πριν χρόνια, όχι και πολύ παλιά, κατοικούσε η διχόνοια
κι όχι η ανεμελιά... Όλοι οι Έλληνες της χώρας, γέροι, νέοι και παιδιά,
πολεμούσαν μεταξύ τους κι είχαν μίσος στην καρδιά!

Τότε βρήκαν ευκαιρία τρεις κακοί στην ιστορία, κι έδιωξαν από τη χώρα την κυρά-Δημοκρατία! Βάλαν τις καλές στολές τους με μεγάλη μαεστρία κι έφεραν στην Ελλαδίτσα, την κυρά- Δικτατορία!

Έλεγαν ότι θα φέρουν πάλι πίσω τη χαρά, μα κανένας δε γελούσε, σε καμία γειτονιά!

Όλοι τα παράθυρά τους έκλειναν πολύ σφιχτά και φοβόντουσαν ακόμη και να πάνε στη δουλειά!

Έτσι πέρασαν τα χρόνια κι όλοι είχαν κουραστεί. Είχαν βαρεθεί το φόβο και τους έπνιγε η σιωπή!
Οι 3 κακοί διασκέδαζαν χωρίς καμιά ντροπή, κι άλλη φωνή δεν άφηναν τριγύρω ν' ακουστεί...

ΕΛΛΕΥΘΕΡΙΑ

Κάποιοι όμως τα βράδια, στους δρόμους τριγυρνούσαν! Συνθήματα στους τοίχους, έγγραφαν, τραγουδούσαν... Δεν ήταν στρατιώτες, πολεμιστές γενναίοι...

Ήταν όμως παιδιά, οι φοιτητές και οι νέοι!

Απ' το θάρρος των παιδιών, ξεσηκώθηκαν και άλλοι. Όχι μόνο φοιτητές, νεολαία μα και μεγάλοι... Έξω απ' το Πολυτεχνείο, έρχονται χιλιάδες κόσμου κι η φωνή απ' το ηχείο σπάει τη βουή του δρόμου!

Το σκέφτηκαν λοιπόν καλά και το αποφασίσαν! Εξέγερση να κάνουνε, όλοι τους συμφωνήσαν...
Μαζεύτηκαν λοιπόν παιδιά, μέσα σ' ένα σχολείο.

Που τ' όνομά του αν ρωτάς, το λεν... **«ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ»**

Κάτι
πρέπει να
κάνουμε,

Κάτι πρέπει
να γίνει,

Εμπρός!
Καλέστε το στρατό.
Κανένας δε θα μείνει! !

Σαν το 'μάθαν οι τρεις κακοί, πήραν μεγάλη ταραχή! Και μαζευτήκαν στη στιγμή, απόφαση βγάζουνε κοινή. «Κάτι πρέπει να κάνουμε, κάτι πρέπει να γίνει...

Εμπρός! Καλέστε το στρατό. Κανένας δε θα μείνει! !»

Τότε φάνηκαν στους δρόμους οι αστυνόμοι κι ο στρατός. Και φοβήθηκε ο κόσμος, γέμισε παντού καπνός! Θυμωμένοι οι κακοί, φώναζαν γεμάτη οργή...

«Μην αφήσετε ούτε έναν! Βάλτε τους όλους φυλακή!»

Οι φοιτητές δεν το 'βαλαν ούτε στιγμή στα πόδια. Και ούτε που φοβήθηκαν τα νέα αυτά εμπόδια. Συνθήματα φωνάζουνε στα κάγκελα πιασμένοι, κι απέξω ένα πελώριο τανκ την κάννη έχει στραμμένη!

ΨΩΜΙ
ΠΑΙΔΕΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οι φοιτητές πιο δυνατά, φώναζαν στα ηχεία... Εμπρός παιδιά, όλοι μαζί...

«ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Και μια πικρή, κακιά στιγμή, ακούγοντας

μια εντολή, το τανκ την πύλη γκρέμισε και μπήκε στην αυλή!

Πολλά παιδιά χαθήκανε, μες στο Πολυτεχνείο... Και για να τους θυμόμαστε, στήθηκε ένα μνημείο. Οι τρεις κακοί δεν άντεξαν πολύ στην εξουσία και γρήγορα επέστρεψε η κυρά-Δημοκρατία! Πιστεύω να σας άρεσε αυτή η ιστορία, γιατί εκείνοι πάλεψαν για την

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΑΑ!!!

ΤΕΛΟΣ

